

и вѣрата въ нейната свѣтла бжд-
нина. Той винаги е билъ съ нея
— подъ робството, при свобода-
та, по тържества, презъ войнитѣ
въ днитѣ на най-голѣмата родна
слава и презъ погромитѣ, въ най-
голѣмия народенъ трагизъмъ,

Особно се прояви Вазовъ презъ
войнитѣ. Той бѣше вѣренъ от-
кликъ на народната радостъ при
всѣки успѣхъ на българското вой-
нство. Съ трепетъ и съ затаенъ
дѣхъ, той, ведно съ народа, сле-
дѣше всѣка стѣпка на нашия вой-
никъ и му прашаше ободрителни
слова. Два голѣми сборника сти-
хове: „Пѣсни за Македония“ и
„Подъ гърма на побѣдитѣ“ по-
браха множеството стихове, съ ко-
ито поетътъ възпѣ народа-войн-
ство презъ двѣтѣ войни.

Въ тѣхъ, както и въ другитѣ
му пѣсни за родината, тупти ед-
но любящо-сърдце—тупти въ уни-
сонъ съ сърцето на цѣлия бѣл-
гарски народъ, който за моментъ
видѣ въплотена своята вѣковна
мечта и следъ това преживѣ раз-
пѣването ѝ на кръсть . . .

ХР. ЦАНКОВЪ

СТИХОВЕ ОТЪ Н. В. РАКИТИНЪ

Плодовитиятъ нашъ писателъ
Ник. Вас. Ракитинъ, който отъ
редъ години безшумно твори
своего литературно дѣло, напос-
ледъкъ издаде две малки стихот-
ворни сбирки подъ заглавие „На
една струна“ и „Въ тишината на
далечния градъ“. И отъ двѣтѣ
тия сбирки лѣха здравия лѣхъ на
едно свежо поетично изкуство,
избликнало у автора непосредстве-
но отъ преживенитѣ отъ него чув-
ства. И въ двѣтѣ авторътъ се явя-
ва все сѣщия голѣмъ любителъ
на роднитѣ хубости и майсторъ

—пейзажистъ. Не само това — г.
Ракитинъ се явява въ своитѣ
стихове съ ценни граждански
добродетели, които ги правятъ
отъ особена цена за младежъта,
която въ днитѣ, които преживя-
ваме, особено се нужд е отъ че-
тивно, което да диша здрави об-
ществени чувства и добродетели.
Редица обществени явления и на-
соки създадоха особни понятия
за дългъ и честь — и нужна
е здрава душевна храна, за да
създаде у младежъта истински
наслоения за добри граждани.

Стихътъ на г. Рак., свежъ и
соченъ, лишенъ отъ мъглявина и
маниерностъ, които обикновено при-
криватъ кухитѣ фрази на слаби
поети, е лесно достъпенъ поради
своята естествена реалистична об-
разностъ Тази именно простота
и искреностъ даватъ особена це-
на на неговитѣ творения.

Ето едно подобно неприну-
дено стихотворение:

Догаря деньтъ
И вечъ надъ градътъ
Се спускатъ завеси
На зимния сънь.
Далечъ се разнесе
Вечерниятъ звънь.

Надъ стрѣхи въ лекъ димъ
Расте храмъ незримъ,
Достига звездитѣ,
Тѣ пламватъ въ огънь
Възнася душитѣ
Вечерниятъ звънь.

Такива стихотворения не сѣ-
рѣдкость въ сбиркитѣ на поета,
които ние препоръчваме сърдеч-
но на читателитѣ си.

Х. Ц.